

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.047 van 25 juni 2013
in de zaak A. 202.066/X-14.920.**

In zake : Anne SINTOBIN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Donatienne Ryckbost en Emmanuel Ryckbost
kantoor houdend te 8400 OOSTENDE
E. Beernaertstraat 80
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 OOSTENDE
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de nv AQUAFIN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Isabelle Cooreman en Bertrand Asscherickx
kantoor houdend te 1070 BRUSSEL
Ninoofsesteenweg 643
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2011, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van 12 juli 2011 van de Vlaamse minister van
Leefmilieu, Natuur en Cultuur waarbij de bouw van de
rioolwaterzuiveringsinfrastructuur - volgens de bijgevoegde goedgekeurde grond-
innemingsplannen nrs. 20.578C/1/08-3-5.1/5 tot en met 20.578C/1/08-3-5./5 met
revisie 2 van 5 februari 2010 en het bijhorende goedgekeurde legendeplan
nr. 20.578C/1/08-3-3.1/1 met revisie 2 van 5 februari 2010 van het project in het

investeringsoptimalisatieprogramma 2008 bekend onder nummer 20578C bij VMM, Afdeling Economisch Toezicht - onder, op of boven private onbebouwde gronden, die niet omsloten zijn met een muur of een omheining overeenkomstig de bouw- of stedenbouwverordeningen, gelegen op het grondgebied van de gemeente Anzegem en de gemeente Avelgem van openbaar nut wordt verklaard ten gunste van de nv Aquafin.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 217.252 van 17 januari 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 27 februari 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 juni 2013.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Astrid Lippens, die loco advocaten Donatienne Ryckbost en Emmanuel Ryckbost verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Nick De Wint, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Bram Tollet, die loco advocaten Isabelle Cooreman en Bertrand Asscherickx verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster is eigenaar van een perceel, gelegen aan de Oudenaardsesteenweg 568 te Avelgem, dat kadastraal bekend is als sectie A, nr. 157/c (hierna: het perceel van de verzoekster). Langs de noordelijke rand en in de noordoostelijke hoek van het perceel van de verzoekster loopt de Parochiebeek.

3.2. Op 21 november 2006 krijgt de tussenkomenende partij de opdracht het project voor de oprichting van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur “20578C: Avelgem/Anzegem: collector Tiegem – Kaster deel 2” uit te voeren.

Dit project heeft als doel om de lozingspunten in de Kasterbeek te Anzegem en het lozingspunt in de Parochiebeek te Avelgem op te vangen en af te voeren naar de RWZI van Kluisbergen (Aquafin-project 96407).

3.3. Op 4 maart 2010 dient de tussenkomenende partij een aanvraag in om de verklaring van openbaar nut te verkrijgen voor de oprichting van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur onder, op of boven private onbebouwde gronden, die niet omsloten zijn met een muur of een omheining overeenkomstig

de bouw- of stedenbouwverordeningen, gelegen op het grondgebied van de gemeente Avelgem en de gemeente Anzegem.

3.4. Door de gemeente Avelgem wordt van 23 maart 2010 tot 23 april 2010 een openbaar onderzoek georganiseerd.

Tijdens dit openbaar onderzoek worden drie bezwaarschriften ingediend. De verzoekster dient geen bezwaar in.

3.5. Op 6 mei 2011 verleent de Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Economisch Toezicht, gunstig advies.

3.6. Bij besluit van 12 juli 2011 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur de werken noodzakelijk voor het Aquafin-project nr. 20578C van openbaar nut ten gunste van de tussenkomende partij.

Dit is het bestreden besluit, waarvan artikel 6 het volgende stelt:

“een afschrift van dit besluit [...] samen met de goedgekeurde bijbehorende grondinnemingsplannen nummers 20.578C/1/08-3-5.1/5 tot en met 20.578C/1/08-3-5./5 met revisie 2 van 5 februari 2010 en het bijhorende goedgekeurde legendeplan nr. 20.578C/1/08-3-3.1/1 met revisie 2 van 5 februari 2010 [wordt] opgestuurd naar de NV Aquafin, Dijkstraat 8 te 2630 Aartselaar, die op haar beurt de belanghebbende eigenaars en huurders op de hoogte brengt van dit besluit”.

Blijkens het goedgekeurde grondinnemingsplan wordt in de noordoostelijke hoek van het perceel van de verzoekster, in de nabijheid van de kruising van Varent met de Oudenaardsesteenweg ter hoogte van de Parochiebeek, een waterloop van 2e categorie, voorzien in een uitstroomconstructie. Deze uitstroomconstructie zal in verbinding staan met het nieuw op te richten pompstation op het perceel 122/e aan de overzijde van Varent.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4.1. De verzoekster roept in een eerste middel de schending in van artikel 32octies, § 3 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging juncto artikel 4, § 3, laatste lid van het besluit van de Vlaamse regering van 20 maart 1991 houdende vaststelling van regelen met betrekking tot de uitvoering van werken door de nv aquafin in toepassing van de artikelen 32septies en 32octies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

De verzoekster voert aan dat er te haren gunste geen enkele individuele kennisgeving is gebeurd van de aanvraag om een verklaring van openbaar nut en dat zij dus niet op de hoogte werd gesteld van het georganiseerd openbaar onderzoek. Zij vervolgt zich niet te hebben kunnen vergewissen van de concrete omvang en impact van de werken op haar perceel.

4.2. De verzoekster voegt in haar memorie van wederantwoord en laatste memorie niets aan haar eerder betoog toe.

Beoordeling

4.3. Artikel 32octies, § 3 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging luidt als volgt:

“De rechten en verplichtingen zoals bepaald in de artikelen 9 tot en met 16 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, zijn van toepassing op de in artikel 32septies, § 1 bedoelde vennootschap bij de vervulling van de haar in toepassing van onderhavige wet toevertrouwde taken”.

De vennootschap bedoeld in § 1 van artikel 32septies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging is de tussenkomende partij.

Artikel 4, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 maart 1991 houdende vaststelling van regelen met betrekking tot de uitvoering van werken door de nv aquafin in toepassing van de artikelen 32septies en 32octies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, luidt als volgt:

“Een afschrift van de in artikel 3 bedoelde aanvraag, voor zover deze betrekking heeft op een verklaring van openbaar nut, en een exemplaar van de er bijhorende stukken, die de gemeenten aanbelangen, wordt op bevel van de burgemeester van elke gemeente waarvan sprake in § 2 gedurende dertig kalenderdagen bij de diensten van het gemeentebestuur ter inzage gelegd.

Op bevel van de burgemeester wordt gedurende dezelfde periode, op de plaatsen voorbehouden voor de officiële berichten een bekendmaking aangeplakt, waaruit voormelde ter inzagelegging blijkt.

De burgemeester waakt erover dat de aanplakking van voormelde bekendmaking gebeurt binnen een termijn van tien kalenderdagen na de datum van ontvangst van de aanvraag.

Binnen dezelfde tien dagen brengt de burgemeester bovendien de aanvraag schriftelijk ter kennis van de belanghebbende eigenaars en huurders voorkomend op de in artikel 3, § 2, van onderhavig besluit bedoelde lijst”.

4.4. Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekster, in weerwil van haar beweringen, wel degelijk individueel is aangeschreven en in kennis is gesteld van de aanvraag van de tussenkomende partij om een verklaring van openbaar nut te verkrijgen en van de aanvang van het openbaar onderzoek daaromtrent. In zoverre mist het middel dan ook feitelijke grondslag.

4.5. Indien de verzoekster gebruik had gemaakt van de mogelijkheid om bij de diensten van het gemeentebestuur het dossier in te kijken, had zij zich kunnen vergewissen van de concrete omvang en impact van de werken op haar perceel. Het gaat niet op om, wanneer men van de voornoemde mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt, het bestuur te verwijten onvoldoende precieze inlichtingen te hebben gegeven.

Het middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

5.1. De verzoekster roept in een tweede middel de schending in van artikel 32octies, § 3 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging juncto artikel 10, derde lid van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen (hierna: de gaswet).

De verzoekster voert aan dat bij de kennisgeving van het bestreden besluit dat zij ontving enkel de tekst van dit besluit was gevoegd en niet de plannen. De verzoekster meent dat aldus ook artikel 6 van het bestreden besluit (randnummer 3.6) is miskend en vervolgt dat zij tot op heden nog steeds niet kan verifiëren in welke mate haar perceel zal worden aangesneden.

Doordat de verzoekster geen plannen mocht ontvangen en ook voorheen niet op de hoogte werd gesteld van de aanvang van het openbaar onderzoek werd haar de mogelijkheid ontnomen op een adequate manier te kunnen ageren en te communiceren met de bevoegde overheid.

5.2. De verzoekster voegt in haar memorie van wederantwoord en laatste memorie niets aan haar eerder betoog toe.

Beoordeling

5.3. Artikel 10 van de gaswet luidt als volgt:

“Na onderzoek kan de Koning van openbaar nut verklaren het oprichten van een gasvervoerinstallatie onder, op of boven private gronden die niet bebouwd zijn en die niet omsloten zijn met een muur of met een omheining die overeenkomt met de bouw- en stedenbouwverordeningen.

Deze verklaring van openbaar nut verleent aan de houder van een vervoervergunning, ten voordele van wie zij wordt gedaan, het recht gasvervoerinstallaties op te richten onder, op of boven deze private gronden, het toezicht op deze installaties te houden en de werken uit te voeren die nodig zijn voor de werking en het onderhoud ervan, onder de voorwaarden welke in die verklaring zijn genoemd.

Met de uitvoering van de werken mag eerst aanvang worden gemaakt twee maanden nadat de belanghebbende eigenaars en huurders op de hoogte zijn gebracht bij ter post aangetekend schrijven”.

5.4. Een onvolledige of gebrekkige bekendmaking tast op zichzelf de wettigheid van de betrokken bestuurshandeling niet aan. Overigens blijkt noch uit de in het vorige randnummer geciteerde bepaling noch uit artikel 6 van het bestreden besluit (randnummer 3.6) te kunnen worden afgeleid dat de kennisgeving van de verklaring van openbaar nut ook de overmaking van de goedgekeurde plannen diende te behelzen.

5.5. In zoverre het tweede middel steunt op het eerste middel, wordt verwezen naar de hiervoor gegeven beoordeling van dit middel (randnrs. 4.3 tot 4.5).

5.6. Het blijkt niet dat de verzoekster op het ogenblik van het openbaar onderzoek of nadien enig initiatief zou hebben genomen om inzage te krijgen van de plannen. In die omstandigheden gaat het niet op om het bestuur te verwijten onvoldoende precieze inlichtingen te hebben gegeven.

Het middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

6.1. De verzoekster roept in een derde middel de schending in van artikel 32octies, § 3 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, juncto artikel 10, derde lid van de gaswet, juncto artikel 3, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 maart 1991 houdende vaststelling van regelen met betrekking tot de uitvoering van werken door de nv aquafin in toepassing van de artikelen 32septies en 32octies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, juncto de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekster betoogt dat, hoewel de toepasselijke wetgeving enkel het aansnijden van een niet-omsloten grond toelaat, door het bestreden besluit een omsloten grond zal worden aangesneden. Zulks kan volgens de verzoekster worden afgeleid uit het door haar neergelegde foto's.

De verzoekster meent dat het bestreden besluit ernstige en onaanvaardbare repercussies heeft voor het verdere gebruik van haar perceel. De tussenkomen partij heeft immers op geen enkele wijze toegang tot het terrein of de Parochiebeek zonder de afsluiting/muur van het perceel te verwijderen/aan te tasten. Minstens zal het bestreden besluit meebrengen dat zij als eigenaar toegang zal moeten verlenen langs de daarvoor bestemde toegangsmogelijkheden. De uit het bestreden besluit voortvloeiende erfdienstbaarheid krijgt aldus een onwettig grote omvang.

Bovendien acht de verzoekster het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden doordat niet werd geopteerd voor alternatieven die minder hinderlijk en minder schadelijk zijn. Een alternatief had er volgens de verzoekster kunnen in bestaan om de uitstroomconstructie te laten aansluiten op de werken voor het pompstation op het perceel 122/e of op de werken voor de aanleg van de wachtput om zo haar perceel te vrijwaren.

De verzoekster herhaalt dat zij niet in kennis is gesteld van het openbaar onderzoek, zodat zij voor een voldongen feit werd geplaatst zonder dat er op afdoende wijze inspraak werd gegarandeerd.

6.2. De verzoekster voegt in haar memorie van wederantwoord nog bijkomende foto's toe waaruit moet blijken dat het geheel van haar gronden is afgesloten met een ondoordringbare omheining, afsluiting of haaggroei. Het zeer beperkt gedeelte waar de haaggroei is onderbroken, werd afgesloten met groene prikkeldraad, in afwachting dat ook hier de haagbegroeiing opnieuw wordt aangeplant. De haag en afsluiting van het terrein werden opgericht voor de inwerkingtreding van de gaswet, zodat de voorwaarde zoals vervat in de laatste zinsnede van artikel 10 van deze wet (te weten dat de omsluiting dient overeen te komen met de bouw- of stedenbouwverordeningen) zonder voorwerp is en haar niet kan tegengesteld worden. De geplande werken en het van openbaar nut verklaren ervan, zal onherstelbare schade veroorzaken en is te beschouwen als

een onrechtmatige inbreuk op het eigendomsrecht en het rustig genot van de verzoekster, die een ernstige en onaanvaardbare repercussie zal hebben voor het gebruik van haar gronden. De verzoekster heeft inmiddels een bezitsvordering bij de vrederechter van het tweede kanton te Kortrijk ingesteld, teneinde de ongeoorloofde bezitstoornis door de tussenkomen partij te doen ophouden.

6.3. De verzoekster laat in haar laatste memorie nog gelden dat de tussenkomen partij bezwaarlijk kan voorhouden dat elk perceel dat van een groter geheel van een privaat domein deel uitmaakt, in toepassing van artikel 10 van de gaswet moet zijn afgesloten. De feitelijke situatie noopt tot redelijkheid, in die zin dat het een hoekperceel betreft dat langs de Oudenaardsesteenweg en de Varent aan de openbare weg paalt, alwaar de werken ook worden uitgevoerd. Het is dan ook daar dat het afgesloten karakter dient te worden bekeken. Uit fotomateriaal, door Google Street View genomen in 2010 en door de verzoekster zelf op 1 januari 2011, uit de vaststellingen gedaan door gerechtsdeurwaarder Indekeu op 24 september 2012 en op 8 oktober 2012 en uit de vaststellingen in het proces-verbaal nr. KO.66.L5.011209/2012 van 8 oktober 2012, volgt volgens de verzoekster onweerlegbaar dat het perceel 157C afgesloten is met een ondoordringbare omheining, afsluiting of brede haagbegroeiing. Met betrekking tot de tijdelijke afsluiting middels een groene draad van een uiterst beperkt gedeelte van het terrein, wordt erop gewezen dat dit in elk geval een ondoordringbare afsluiting betreft, die werd aangebracht doordat een uiterst beperkt gedeelte van de haag in de lente niet verder was gegroeid en werd heraangeplant. Met betrekking tot de Parochiebeek wijst de verzoekster erop dat de gebruikelijke ruimingswerken zoals bedoeld in artikel 17, § 2 van de wet betreffende de onbevaarbare waterlopen, geen erfdienstbaarheid van openbaar nut inhouden, die zou resulteren in een permanent toegangsrecht door de provincie, doch enkel kan begrepen worden als een jaarlijks wederkerend recht van de provincie om desgevallend tot ruimingswerken over te gaan, waarbij de eigenaar van de grond op dat ogenblik toegang dient te verlenen.

Beoordeling

6.4. Artikel 3, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 maart 1991 houdende vaststelling van regelen met betrekking tot de uitvoering van werken door de nv aquafin in toepassing van de artikelen 32septies en 32octies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, luidt als volgt:

“De aanvraag van de NV AQUAFIN hetzij om toepassing van de bepalingen van artikel 32octies, § 3 van bovenvermelde wet van 26 maart 1971, hetzij om verklaring van openbaar nut met het oog op de oprichting van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur onder, op of boven private onbebouwde gronden die niet omsloten zijn met een muur of een omheining conform met de bouw- of stedenbouwverordeningen, wordt gericht aan de Gemeenschapsminister bevoegd voor het leefmilieu”.

6.5. Het komt aan de verzoekende partij toe, wanneer zij de feitelijke juistheid van een gegeven waarop het bestreden besluit is gesteund betwist, dit ook aan te tonen.

6.6. Het in de onder randnummer 6.4 geciteerde bepaling gebruikte begrip “omsloten” moet worden begrepen als aan alle kanten omringd.

6.7. De door de verzoekster samen met haar verzoekschrift neergelegde foto's tonen op de noordoostelijke hoek van het perceel van de verzoekster een haag en langs de oostelijke grens van het perceel van de verzoekster een haag en een “betonnen bruggetje” over de Parochiebeek. De verzoekster verschaft in haar verzoekschrift en de daarbij horende stukken noch over de zuidelijke kant, noch over de westelijke kant, noch over het dieper dan de voornoemde hoek gelegen gedeelte van de noordelijke kant van haar perceel nadere gegevens. Eerst in haar memorie van wederantwoord verstrekt de verzoekster van het dieper gelegen gedeelte van de noordelijke kant van haar perceel fotomateriaal. Pas in haar laatste memorie brengt de verzoekster ook uitgebreid fotomateriaal bij van de zuidelijke en de westelijke kant van haar perceel. Daargelaten de vraag naar de ontvankelijkheid van de aldus door de verzoekster “trapsgewijs” verstrekte gegevens, moet worden vastgesteld dat deze

allerminst het bewijs van het omsloten zijn van haar perceel leveren. De vanop de Krevelstraat genomen foto's 8, 9 en 10 en vanop de Oudenaardsesteenweg genomen foto 11 van de westelijke en de zuidelijke kant van verzoeksters perceel, reveleren weliswaar bomen, waarvan de verzoekster beweert dat deze "als het ware een ondoordringbaar gedeelte van het terrein" vormen, doch tonen geenszins op afdoende wijze het omsloten zijn van verzoeksters perceel met betrekking tot deze westelijke en zuidelijke kant aan. Het betoog van de verzoekster dat de gebruikelijke ruimingswerken zoals bedoeld in artikel 17, § 2 van de wet betreffende de onbevaarbare waterlopen geen erfdienstbaarheid van openbaar nut inhouden en haar betoog dat de haag en afsluiting van het terrein voor de inwerkingtreding van de gaswet werden opgericht, vermogen evenmin het bewijs daarvan te leveren. De op 24 september 2012 en op 8 oktober 2012 door gerechtsdeurwaarder Indekeu gedane vaststellingen en de uit het proces-verbaal van 8 oktober 2012 blijkende vaststellingen, dateren alle van na het bestreden besluit en zijn evenmin van aard het omsloten zijn van verzoeksters perceel aan te tonen.

Het blijkt niet dat de verwerende partij zich gesteund zou hebben op een onjuist gegeven door aan te nemen dat het betrokken perceel niet omsloten is met een muur of een omheining zoals begrepen in de onder randnummer 6.4 geciteerde bepaling.

6.8. Het komt de Raad van State niet toe zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid. Hij kan in de uitoefening van zijn wettigheidsstoezicht op de voor hem aangevochten beslissing enkel nagaan of de bevoegde overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond ervan in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen.

6.9. De tussenkommende partij wijst in haar verzoekschrift tot tussenkomst op de redenen om de door de verzoekster geopperde alternatieven niet aan te nemen. Vooreerst kon men de overstortleiding niet leggen op het perceel 122/e omdat daar een langsgracht ligt die veel te smal en te ondiep is, terwijl de Parochiebeek wel voldoende diep en breed is om op aan te sluiten. Ten

tweede kon niet worden aangesloten op de wachtput want daar gaat het om droogweerafvoer, terwijl men dient over te storten in een regenwaterafvoerstelsel, zoals een beek. Deze redenen gaan de grenzen van de redelijkheid niet te buiten. Uit de omstandigheid dat de verzoekster een alternatief verkiest waarbij haar perceel niet wordt aangesproken blijkt niet dat de verwerende partij bij het nemen van het bestreden besluit enige onwettigheid heeft begaan.

6.10. In zoverre het derde middel steunt op het eerste en het tweede middel, wordt verwezen naar de hiervoor gegeven beoordeling van die middelen (randnrs. 4.3 tot 4.5 en 5.3 tot 5.6).

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientwintig juni 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust